ทำอย่างไร?...ถึงจะทำให้คนในชาติเกิดค่านิยมไทย

นำเสนอเมื่อ : 27 ต.ค. 2557

กลิ่น สระทองเนียม

ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มีนโยบายสร้างคนในชาติให้มีค่านิยมไทย 12 ประการนั้น ถือว่าเป็นการคิดพัฒนาบุคลากรของชาติได้ตรงจุดด้วยสารพัดปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ก็มาจากคนไทยส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติตามค่านิยมที่ว่านี้
ซึ่งจะผิดกับคนไทยในอดีตที่เขาอยู่กันอย่างมีความสุขก็ด้วยยึดมั่นในสิ่งที่ดีงามพร้อมประพฤติ ปฏิบัติต่อ ๆ กันมาจนกลายเป็นประเพณี วัฒนธรรม โดยที่ไม่ต้องมีกฎหมายมาบังคับให้ทำ

ทั้งนี้ก็ด้วยทุกคนมีความเชื่อ ศรัทธาในสิ่งเดียวกัน เช่น เชื่อว่าทำบุญเมื่อตายไปแล้วจะได้ขึ้นสวรรค์ ทำไม่ดีก็จะตกนรก ทุกคนจึงมุ่งทำแต่ความดี
ทำให้คนไทยในอดีตแม้ส่วนใหญ่จะด้อยด้านฐานะแต่จะร่ำรวยวัฒนธรรม ประเพณี ไมตรีจิต อยู่กันอย่างญาติมิตร ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความศรัทธาและเทิดทูนในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
จากความงดงามที่เกิดขึ้นทำให้มวลความสุขของประชาชนสูงมากประเทศชาติก็มั่นคง แม้แต่ต่างชาติยังหลงใหลในเสน่ห์ความเป็นไทยพากันมาท่องเที่ยวจำนวนมาก

แต่พอมาถึงโลกยุคไร้พรมแดนที่วัฒนธรรม
วิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่หลั่งไหลเข้ามาอย่างรวดเร็ว การรับเอาสิ่งต่าง ๆเหล่านี้เข้ามาใช้ในวิถีชีวิตแบบไม่มีภูมิคุ้มกัน ทำให้คนไทยจำนวนไม่น้อยดำเนินชีวิตอย่างหลงทาง ขาดความเชื่อและศรัทธาในสิ่งดีงาม เกิดค่านิยมใหม่เห็นความร่ำรวย การมีอำนาจ มีความสำคัญกว่าการแก่งแย่งแข่งขัน เอารัดเอาเปรียบจึงเกิดขึ้นและฝังรากลึกขึ้นเรื่อย ๆเมื่อความเชื่อศรัทธาไปคนละทาง สารพัดปัญหาต่าง ๆ จึงตามมาแม้จะมีกฎหมายออกมาบังคับใช้ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้หมด
ถึงได้บอกว่าค่านิยมไทย 12 ประการ มีความสำคัญยิ่ง
เพราะจะได้รื้อฟื้นสิ่งดีงามให้หวนกลับมาสู่วิถีความเป็นไทยอย่างแท้จริงอีกครั้ง
แม้อาจจะเป็นเรื่องยากกับคนในยุคปัจจุบันแต่ก็ต้องทำ
เพราะหากปล่อยให้ถลำลึกไปมากกว่านี้การจะดึงรากเหง้าความดีงามความเป็นชาติไทยให้ฟื้นคืนมาคงจะยิ่งยากไปกันใหญ่

ตอนนี้จึงเหลืออยู่แค่ว่าจะทำอย่างไรถึงจะทำให้คนในชาติเกิดความตระหนัก เชื่อมั่นศรัทธาแล้วนำค่านิยมนี้ไปปฏิบัติจนเกิดเป็นกิจนิสัยถาวร
ซึ่งคำตอบนี้คงจะไม่เฉพาะฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้นที่จะทำให้เกิดขึ้นได้แต่ต้องร่วมมือกันทั้งระบบ

เริ่มตั้งแต่ครอบครัว
ที่ต้องเห็นความสำคัญว่าค่านิยมนี้จะช่วยพัฒนาลูกหลานให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพในอนาคตได้
การปลูกฝังจึงต้องเริ่มต้นตั้งแต่วัยเยาว์เพื่อให้เกิดซึมซับสิ่งดีงามตั้งแต่แรกเริ่มจนฝังรากลึกในจิตสำนึกและนำไปปฏิ

บัติจนเป็นกิจวัตรปกติประจำวัน
โดยคนในครอบครัวจะต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีเพราะเด็กจะยึดพ่อแม่เป็นแบบพิมพ์ หากแม่ปูเดินขาเก

ลูกปูก็จะเดินขาเกตามไปด้วย
คนในครอบครัวจึงต้องดำเนินชีวิตตามค่านิยมให้ลูกหลานได้เห็นและพาทำอย่างต่อเนื่อง
สิ่งไหนทำดีก็ต้องชื่นชมเพื่อให้เกิด กำลังใจอยากทำดีมากขึ้นหากทำไม่ดีก็ต้องตักเตือนว่า "สิ่งไหนทำได้
สิ่งไหนทำไม่ได้" เพราะหากสอนกันอยู่แค่ว่าทำแล้วเป็นคนดีหรือเป็นคนไม่ดี
ส่วนเด็กจะเชื่อหรือนำไปปฏิบัติหรือไม่ก็ได้นั้นคงไม่เกิดประโยชน์โดยเฉพาะการเลี้ยงลูกแบบตามใจหาให้ทำให้ทุกอ
ย่าง ในที่สุดเด็กก็ทำอะไรไม่เป็น ขาดเกราะคุ้มกันทั้งทักษะอาชีพและทักษะชีวิต วิธีการรักลูกไม่ถูกทางหรือ"
พอแม่รังแกฉัน" เช่นนี้น่าจะต้องหมดไป

ระดับโรงเรียน เบื้องต้นหากต้องการสร้างความรู้ ความเข้าใจผ่านบทเพลง บทกลอน วาดภาพก็ว่ากันไป
แต่จะหยุดแค่กิจกรรมหรือความรู้เพื่อทำข้อสอบได้อย่างเดียวคงไม่ใช่
แต่โรงเรียนจะต้องปลูกฝังสร้างความตระหนักและปฏิบัติจริงให้เกิดขึ้นกับเด็กจนเป็นกิจนิสัยด้วยวิธีการที่สอดคล้อง
กับบริบทแต่ละค่านิยมไทย แต่พื้นฐานเบื้องต้นที่ทุกโรงเรียนต้องดำเนินการ คือ ต้องจัดกายภาพโรงเรียนให้ น่าดู
น่าอยู่ น่าอาศัย น่าเรียนรู้
เป็นบ้านหลังที่สองอันแสนอบอุ่นของเด็กให้ได้เพื่อให้เด็กอยากมาโรงเรียนและเรียนรู้อย่างมีความสุข
ครูจะต้องบูรณาการค่านิยมกับการสอนในทุกวิชาทุกกิจกรรมพร้อมสร้างแรงจูงใจด้วยการให้รางวัลยกย่องชมเชยให้
เป็นที่ประจักษ์ทั้งในโรงเรียนและสังคม นอกจากนั้น ผู้บริหารและครูจะต้องเป็นต้นแบบที่ดีในการครองตน ครองคน
ครองงาน
ให้ประชาชนและนักเรียนได้นำไปปฏิบัติตามหรือวิธีการส่งเสริมให้นักเรียนรุ่นพี่เป็นต้นแบบที่ดีให้กับรุ่นน้อง เป็นต้น

ชุมชน สังคม ถือว่าเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังค่านิยมกับเด็กและประชาชนมากที่สุด
ด้วยเป็นห้องเรียนชีวิตจริงที่มีแบบเรียนสำเร็จรูปให้ได้เห็นจดจำ
ทำตามทุกอย่างแบบไม่รู้จบทั้งพฤติกรรมการแสดงออกของผู้คนแต่ละหมู่เหล่า สภาพแวดล้อม อบายมุข ยาเสพติด
การแข่งขันในการทำมาหากิน สื่อลามก สิ่งยั่วยุจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ สิ่งต่าง ๆ
เหล่านี้เด็กได้รับจากประสบการณ์ตรงทุกวัน หากสังคมมัวเห็นแก่ตัวหรือคิดว่าธุระไม่ใช่
การที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเกิดค่านิยมไทยก็คงเป็นไปได้ยากแถมปัญหาต่าง ๆ ก็คงไม่สามารถลดลงได้

การสร้างค่านิยมดังกล่าวนี้จึงต้องเริ่มที่ตนเองก่อนเมื่อทุกคนทำก็จะกลายเป็นสังคมภาพใหญ่ที่ทำแต่ความดี
ส่วนด้านไหนที่ ถลำลึกจนไม่สามารถสร้างความตระหนักอย่างเดียวได้แล้วก็ต้องใช้
กฎของสังคมเป็นตัวกำกับเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วย ไม่ยอมรับ
หรือรวมกันแสดงให้เห็นว่าผู้ทำไม่ดีนั้นเป็นคนไร้ค่า ไม่มีคุณค่า ในสังคมแม้จะร่ำรวย
หรืออยู่ในฐานะใดก็ตามและที่สำคัญจะต้องช่วยกันยกย่องสรรเสริญคนทำดี ให้เป็น "คนต้นแบบ"
ของสังคมเพื่อให้ทุกคนเห็นว่าหากทำดี เป็นคนดีแล้วตนเองจะมีความสุข ทุกฝ่ายให้ความชื่นชม เคารพศรัทธา

ระดับรัฐบาล จะต้องจริงจังกับการใช้และลงโทษตามกฎหมายเพื่อขจัดปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อ
การสร้างค่านิยมไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด อบายมุข การใช้อิทธิพลแสวงหาผลประโยชน์
ความไม่เป็นธรรมในสังคม และจะต้องแก้ปัญหาความยากจน แหล่งเสื่อมโทรม
มีการกำกับดูแลให้กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความศรัทธาของเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นนักร้อง นักแสดง นักกีฬา ผู้มี
ชื่อเสียงทั้งหลายต้องเป็นต้นแบบที่ดีตามค่านิยม 12 ประการเพื่อกระตุ้นให้เด็กลอกเลียนแบบในสิ่งที่ดีงามมากขึ้น
การควบคุมสื่อ ทุกประเภทให้นำเสนออย่างสร้างสรรค์
โดยเฉพาะการนำเสนอผ่านละครหรือเกมโชว์ที่ผู้คนทุกเพศทุกวัยเข้าถึงง่ายหากนำเสนอในภาพลบไม่สร้างสรรค์หรือ
สอดคล้องกับค่านิยมไทย การลอกเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ดีไม่งามก็จะเกิดขึ้นอย่างที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน
ส่วนนี้ภาครัฐก็ต้องควบคุมให้ได้

หากทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันส่งเสริมทั้งระบบจะด้วยวิธีการใดก็ได้ที่จะทำให้คนไทยทุกคนเกิดความเชื่อศรัทธา ค่านิยมไทยไปในทิศทางเดียวกันได้แล้ว คิดว่าความสำเร็จคงอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม
ด้วยความเป็นไทยที่มีต้นทุนพื้นฐานกับค่านิยมเหล่านี้สูงอยู่ก่อนแล้ว
ช่วยกันเถอะครับเพื่อนำความสุขมาสู่คนไทยอย่างยั่งยืน นำความมั่นคง ร่ำรวย
มั่งคั่งด้านวัฒนธรรมประเพณีมาสู่ประเทศชาติอีกครั้งเพราะสิ่งเหล่านี้แม้แต่ต่างชาติเขาก็ยังมองเห็นคุณค่ามาเที่ยวชมและศึกษากันอย่างมากมาย แล้วทำไมเราคนไทยแท้ ๆ
จึงเห็นเพชรเป็นพลอยปล่อยทิ้งแล้วไปรับเอาสิ่งที่เป็นปัจจัยสร้างความทุกข์ให้กับตนเอง
สร้างปัญหาให้กับประเทศชาติมาแทนที่อย่างนี้จะเรียกว่าฉลาดหรือโง่กันดีนะ.

ที่มา--เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 28 ต.ค. 2557 (กรอบบ่าย)